

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Ing. Lindou Švancarovou
sídlem Kobližná 47/19, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 1, 601 67 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024, č. j. MMB/0086339/2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Soud v této věci posuzoval otázku, zda měl stavební úřad přerušit řízení o dodatečném povolení stavby kvůli probíhající změně územního plánu.

2. Úřad městské části města Brna, Brno-Královo Pole („stavební úřad“) provedl dne 20. 4. 2021 kontrolní prohlídku na pozemcích parc. č. X (zastavěná plocha) a XA (zahrada) v k. ú. X, obec X, které jsou ve vlastnictví žalobce. Při této prohlídce zjistil, že žalobce rozšířil původní chatku o půdorysných rozměrech 4,47 x 10,8 m, tj. 48,27 m², o přístavbu a nástavbu, která byla provedena bez příslušného opatření stavebního úřadu. Stavební úřad proto zahájil řízení o odstranění stavby.
3. Žalobce dne 10. 5. 2021 požádal o dodatečné povolení stavby „Přístavba a nástavba chaty č. ev. 200 na pozemku parc. č. X a XA, k. ú. X“ spočívající v přístavbě, nástavbě a stavebních úpravách stávajícího objektu pro rodinnou rekreaci o půdorysných rozměrech 6,4 x 12,4 m, tj. 79 m² („stavba“). Podaná žádost neposkytovala dostatečný podklad pro její řádné posouzení, proto stavební úřad vyzval žalobce k doložení podkladů a přerušil řízení. Žalobce v průběhu řízení třikrát požádal o prodloužení lhůty pro doložení podkladů. Stavební úřad lhůtu dvakrát prodloužil vždy o šest měsíců, třetí žádosti již nevyhověl. Žalobce proto podal žádost o přerušení řízení do doby přijetí nového územního plánu města Brna. Stavební úřad jeho žádost zamítl usnesením ze dne 20. 4. 2023, č. j. BKPO/010130/2023/2300/OVEK, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 7. 2023, č. j. MMB/0329392/2023.
4. Následně stavební úřad vydal dne 20. 9. 2023 usnesení č. j. BKPO/023762/2023/2300/OVEK („rozhodnutí stavebního úřadu“), kterým zastavil řízení o dodatečném povolení stavby, jelikož žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024, č. j. MMB/0086339/2024 („napadené rozhodnutí“), zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a považuje je za nezákonné. Žalovaný měl podle jeho názoru vyhovět žádosti o přerušení řízení do doby schválení nového územního plánu města Brna. Žalobce totiž předpokládal, že bude územní plán schválen, a že pak následně v souladu s ním upraví projektovou dokumentaci. Jedná se o celoměstský problém, neboť desítkám až stovkám osob z důvodu nutnosti odstranění stavby těsně před schválením nového územního plánu vznikne značná a nenávratná újma.
6. Stávající územní plán měl pozbýt platnosti ke dni 31. 12. 2022, následně byla tato lhůta zákonodárcem prodloužena do 31. 12. 2028. Nový územní plán měl původně vstoupit v platnost a účinnost k 1. 1. 2023, zastupitelstvo města však s návrhem územního plánu vyslovilo nesouhlas a začalo projednávat dílčí změny dosavadního územního plánu. Jednou z žalobcem očekávaných změn, kterou nový územní plán nebo změna stávajícího územního plánu přinese, je také úprava podmínek pro umístování objektů pro individuální rekreaci, a to připuštěním staveb se zastavěnou plochou do 40 m² a jejich adekvátního příslušenství, což se týká také pozemků parc. č. X a XA v k. ú. X ve vlastnictví žalobce.
7. Přerušení řízení má sloužit k tomu, aby byl účastníkovi řízení poskytnut časový prostor k odstranění nedostatků jeho žádosti či odstranění jiných překážek. V kontextu projednávané věci je takovou překážkou nesoulad stavebního záměru se stávajícím územním plánem. Přerušení řízení do doby vydání nového územního plánu nebo změny stávajícího územního plánu by zákonitě vedlo k jejímu odstranění, tj. k dodatečnému povolení stavby. Nelze přičítat k tíži žalobce, že návrh územního plánu byl vrácen k úpravě. Žalobce očekává, že změna bude schválena a předmětný záměr se tak stane přípustným. Změna územního

plánu je proto v této věci předběžnou otázkou. Zamítnutí žádosti žalobce nemá z hlediska veřejného zájmu žádný racionální důvod, naopak dojde ke zcela zbytečné likvidaci majetkových hodnot. Zamítnutí žádosti o přerušení řízení výrazně zasahuje do legitimního očekávání žalobce, které je svým způsobem nadřazeno i jednotlivým zásadám správního řízení.

8. Napadené rozhodnutí se odchyluje od správní praxe stavebních úřadů jiných městských částí města Brna. Ty naopak racionálním způsobem reflektují aktuální stav a typově shodná řízení o dodatečném povolení stavby přerušily až do účinnosti nového územního plánu.
9. Žalobce ze všech výše uvedených důvodů navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhnul, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci

11. Soud ve věci nařídil jednání, při němž účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud při jednání provedl k důkazu listiny předložené žalobcem. Z žádostí a e-mailové komunikace na č. l. 31-40 soudního spisu vyplývá, že vlastníci pozemků v lokalitě X v k. ú. X požádali o zpracování územní studie, která by mimo jiné prověřila možnost umísťování staveb pro individuální rekreaci o zastavěné ploše od 25 m² do 80 m². Dne 5. 6. 2024 pak Rada statutárního města Brna vzala na vědomí zadání územní studie zahrádkářské lokality X v k. ú. X (viz zápis na č. l. 41 až 51 soudního spisu). Z e-mailu referentky stavebního úřadu městské části města Brna, Brno – sever, ze dne 24. 10. 2022 adresovaného zástupkyni žalobce (č. l. 52-53 soudního spisu) vyplývá, že referentka přímo území Soběšic neřeší, ale co ví, tak mají několik dodatečných povolení v této lokalitě přerušených „tzv. na územní plán“. Chatky s větší zastavěnou plochou nemají jiné řešení, než že se jim změní plocha v územním plánu a půjdou „dopovolit“, jinak by se muselo zahájit řízení o jejich odstranění. Konečně z usnesení Městského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2023, č. j. 64 EXE 1008/2023-51 (č. l. 54 soudního spisu), soud zjistil, že jím byl zamítnut návrh povinných na odklad exekuce povinnosti odstranit stavbu v k. ú. X. Povinní rozebrali dřevěnou konstrukci stavby a na pozemcích zůstal pouze sklep, který má rozměry do 40 m².
12. Žaloba **není** důvodná.
13. Podstatou sporu v nyní posuzované věci je otázka, zda měl stavební úřad, přerušit řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo zahájeno na žádost žalobce, s ohledem na probíhající změny územně plánovací dokumentace.
14. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
15. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona zahájí stavební úřad řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby.

Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

16. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
 - a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
17. Podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, správní orgán v řízení o žádosti přeruší řízení na požádání žadatele.
18. Stavba, která vyžaduje ke svému umístění či provedení určité opatření stavebního úřadu, má být dle zákona realizovaná výhradně na základě tohoto opatření. Pokud takovým opatřením stavebník nedisponuje, jedná se o černou stavbu, která má být zpravidla odstraněna. Odstranění pak stavební úřad nenařídí pouze za situace, že stavebník prokáže splnění všech zákonných podmínek, jejichž splnění by bylo jinak požadováno v rámci řádného povolení řízení (tak již rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2005, č. j. 10 Ca 220/2004-26). Důkazní břemeno ohledně naplnění podmínek pro dodatečné povolení stavby nese vlastník takové stavby (stavebník), a je tak na něm, aby v řízení o dodatečném povolení stavby naplnění podmínek prokázal (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2006, č. j. 6 As 43/2004-101).
19. Na vlastníka stavby (stavebníka) jsou tedy oproti klasickému územnímu či stavebnímu řízení kladeny zvýšené nároky, pokud jde o prokazování podmínek pro dodatečné povolení stavby. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že takový postup je zcela logický a oprávněný, neboť účelem řízení o dodatečném povolení stavby je dodatečné zhojení zcela zásadní vady, kterou je vědomá ignorance zákona stavebníkem, a to jedině za předpokladu, není-li dodatečně povolená stavba v rozporu s veřejným zájmem, územně plánovací dokumentací, ani s cíli a záměry územního plánování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 3 As 35/2015-32).
20. Obecně pak lze připustit, že přerušení řízení o dodatečném povolení stavby má zabránit tomu, aby musel stavební úřad nařídít odstranění stavby, u které má v krátké době díky změně územního plánu odpadnout jediná překážka bránící z hlediska ochrany veřejného

zájmu jejímu dodatečnému povolení. Takový postup lze odůvodnit zásadami racionálního výkonu státní správy a hospodárnosti, tj. šetření nákladů státu i účastníků řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2025, č. j. 6 As 255/2024-27).

21. Povinnost přerušit řízení však není automatická a je třeba ji posuzovat vždy ve vztahu k okolnostem daného případu. Stavební úřad nemá povinnost řízení přerušit, pokud zjistí, že žádosti není možné vyhovět a že je namístě ji bez dalšího dokazování zamítnout (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2015, č. j. 5 A 267/2010-36). Stavební úřad by tak měl přerušit řízení v řízení o dodatečném povolení stavby zvážit v případě, že projednávání změny územního plánu je v době rozhodování stavebního úřadu v dostatečně pokročilé fázi, a zároveň nepanují pochybnosti o tom, že stavební záměr bude v souladu s připravovanou územně plánovací dokumentací (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2025, č. j. 6 As 255/2024-27).
22. V nyní projednávané věci stavební úřad při kontrolní prohlídce dne 20. 4. 2021 zjistil, že žalobce původní zahradní chatku o zastavěné ploše 48 m² poměrně zásadním způsobem přestavěl na dům o zastavěné ploše 79 m², aniž k tomu měl potřebné opatření stavebního úřadu. Stavební úřad proto v souladu s § 129 stavebního zákona zahájil řízení o odstranění této stavby. Na žádost žalobce pak stavební úřad opět v souladu s citovaným ustanovením stavebního zákona řízení o odstranění stavby přerušil a vedl řízení o jejím dodatečném povolení. Jelikož žalobce nedoložil zákonem stanovené podklady, stavební úřad jej dne 11. 5. 2021 vyzval k doplnění 1) projektové dokumentace, 2) dokladové části – závazných stanovisek Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a rozvoje, odboru vodního a lesního hospodářství a odboru životního prostředí, a 3) geometrického plánu. Současně usnesením z téhož dne č. j. 7856/21/2300/775/Ovek.-2 určil žalobci lhůtu pro doplnění žádosti do 30. 9. 2021 a řízení o dodatečném povolení stavby do uvedeného dne přerušil. Žalobce přitom poučil, že nebudou-li vady žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude řízení zastaveno. Žalobce nic nedoložil a dne 22. 9. 2021 požádal o prodloužení lhůty z důvodu letních dovolených a pracovního nasazení při likvidaci následků po tornádu a při požárech v Řecku. Usnesením ze dne 24. 9. 2021, č. j. 7856/21/2300/775/Ovek.-3, stavební úřad prodloužil žalobci lhůtu k odstranění vady žádosti do 31. 3. 2022. Žalobce nic nedoložil a dne 29. 3. 2022 požádal o další prodloužení lhůty z důvodu brzké platnosti nového územního plánu města Brna, který může ovlivnit lokalitu stavby. Stavební úřad usnesením ze dne 29. 4. 2022, č. j. BKPO/009124/2022/2300/OVEK, určil žalobci lhůtu k odstranění vad jeho žádosti do 30. 9. 2022 a současně řízení o dodatečném povolení stavby přerušil. Učinil tak proto, že původní lhůta k odstranění vad v době vydání usnesení již uplynula. Žádosti žalobce tak vyhověl; současně jej však důrazně upozornil na to, že nebudou-li nedostatky žádosti odstraněny ve stanovené lhůtě, řízení bude zastaveno, neboť žalobce již měl k dispozici dostatečný časový prostor. Žalobce opětovně nic nedoložil a dne 23. 9. 2022 požádal o další prodloužení lhůty, které odůvodnil tím, že nový územní plán města Brna nebyl schválen a je třeba posečkat na jeho schválení. Stavební úřad na to žalobci sdělil, že jeho žádosti nevyhovuje, neboť měl již dostatečnou lhůtu k odstranění vad žádosti a řízení nelze přerušovat po relativně nekonečnou dobu z důvodu možné budoucí změny územního plánu.
23. Dne 16. 3. 2023 podal žalobce žádost o přerušit řízení o dodatečné povolení stavby, které odůvodnil tím, že bylo zahájeno pořizování vybraných změn platného územního plánu města Brna, které se týkají i lokality, na níž je umístěna žalobcova stavba. Žádal tak o přerušit řízení do chválení těchto změn, resp. do schválení nového územního plánu města

Brna. Stavební úřad usnesením ze dne 20. 4. 2023, č. j. BKPO/010130/2023/2300/OVEK, žádost žalobce zamítl. Uvedl, že proces změn stávajícího územního plánu ani proces přijetí nového územního plánu města Brna není v pokročilé fázi. Ani přijetí žalobcem avizovaných změn územně plánovací dokumentace (přípustnost zahradních chat do 40 m² zastavěné plochy) by na případ žalobce nemělo s ohledem na jím zastavěnou plochu vliv. Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 7. 2023, č. j. MMB/0329392/2023, zamítl odvolání žalobce a usnesení stavebního úřadu potvrdil. Poté stavební úřad řízení o dodatečném povolení stavby zastavil pro neodstranění vad žádosti. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

24. Podle názoru soudu postupovaly správní orgány zcela v souladu se zákonem a výše uvedenou judikaturou. Mezi účastníky je nesporné, že Zastupitelstvo města Brna dne 21. 6. 2022 neschválilo návrh nového územního plánu a vrátilo jej pořizovateli s pokyny k úpravě a dalšímu projednání. Návrh nového územního plánu se tak v době, kdy žalobce žádal o přerušení řízení, tj. v březnu 2023, nacházel opět v počáteční fázi schvalovacího procesu. Jak správně uvedly správní orgány, v takové fázi nebylo možno předvídat další vývoj řízení o návrhu na změnu územně plánovací dokumentace, natož aby se přijetí změny v dohledné a krátké době jevilo jako pravděpodobné. Zcela shodný závěr lze učinit i ve vztahu k navrhované změně stávajícího územního plánu, jejichž pořizování mělo být schváleno Zastupitelstvem města Brna v prosinci 2022.
25. Nový územní plán i změny stávajícího územního plánu navíc dle tvrzení samotného žalobce měly umožnit na pozemcích v jeho vlastnictví umístění staveb (zahradních chat) se zastavěnou plochou do 40 m². Zastavěná plocha žalobcovy nepovolené stavby však činí 79 m². Z toho je zcela zřejmé, že i v případě schválení nového územního plánu nebo změny stávajícího územního plánu by s nimi žalobcův stavební záměr nebyl v souladu.
26. V neposlední řadě soud poukazuje na skutečnost, že žalobce byl výzvou stavebního úřadu ze dne 11. 5. 2021 vyzván k předložení celé řady dokumentů. Žalobce však stavebnímu úřadu v opakovaně prodlužované lhůtě (přesahující celkově dva roky) nepředložil ani jediný z nich, ačkoliv jejich předložení na změně územně plánovací dokumentace nezáviselo. I kdyby tedy nový územní plán nebo změna stávajícího územního plánu byly těsně před přijetím a i kdyby žalobcova černá stavba byla s touto územně plánovací dokumentací v souladu, stále by její přijetí nebylo jedinou překážkou bránící dodatečnému povolení stavby. V důsledku žalobcovy nečinnosti by řízení o dodatečném povolení stavby muselo být tak jako tak zastaveno.
27. Soud tedy shrnuje, že nový územní plán ani změny stávajícího územního plánu nebyly v době rozhodování správních orgánů v dostatečně pokročilé fázi projednání, žalobcova stavba s nimi dle jeho vlastních tvrzení nebyla v souladu a přijetí územně plánovací dokumentace nebylo jedinou překážkou bránící dodatečnému povolení stavby žalobce. V takové situaci nebyl dán žádný důvod pro to, aby správní orgány řízení o dodatečném povolení stavby přerušily do doby schválení a vydání této územně plánovací dokumentace. Nejednalo se o žádnou předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu.
28. Na tento závěr nemá žádný vliv skutečnost, že byla zadána územní studie zahrádkářské lokality Zaječí hora. Ta totiž pouze navrhuje, prověřuje a posuzuje možná řešení vybraných problémů v území, přičemž pro rozhodování v území může být podkladem jen v těch částech, v nichž je v souladu s územně plánovací dokumentací (srov. § 30 stavebního zákona a § 67 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon). I kdyby tedy byla zpracována a schválena

územní studie (což doposud nebyla), která by umožnila umístění staveb (zahradních chat) se zastavěnou plochou do 80 m², nejednalo by se o důvod pro jiný postup správních orgánů v nyní projednávané věci. Územní studie by totiž v této části byla v rozporu s územním plánem a správní orgány by se jí nemohly řídit. Nebylo proto na místě vyčkávat, zda a jakým způsobem bude územní studie zpracována.

29. Žalobce se mýlí, pokud se domnívá, že zamítnutí jeho žádosti o přerušení řízení nemá z hlediska veřejného zájmu žádný racionální důvod. Veřejným zájmem tu je jednoznačně promptní odstranění protiprávního stavu způsobeného žalobcem. Tomuto veřejnému zájmu neodpovídá přerušení správního řízení, které může vést pouze k jeho prodloužení, avšak nikoliv k dodatečnému povolení stavby. Postup správních orgánů rovněž nezasáhl do legitimního očekávání žalobce. Soud zdůrazňuje, že žalobce zahájil rozsáhlou přístavbu a nástavbu stávající zahradní chatky bez opatření stavebního úřadu. Následně v rámci kontrolní prohlídky stavební úřad vyzval žalobce k bezodkladnému zastavení prací, což žalobce nerespektoval a svůj záměr téměř dokončil. Stavební úřad proto musel reagovat rozhodnutím ze dne 21. 6. 2023, jímž žalobci bezodkladné zastavení prací nařídil. Poté v rámci řízení o dodatečném povolení stavby žalobce přes dva roky nereagoval na výzvu k předložení potřebných dokladů, ač byl stavebním úřadem opakovaně upozorňován na to, že v takovém případě bude řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno. Popsaný postup svědčí o opakovaném porušování zákona ze strany žalobce, kterému tak nemůže svědčit žádné legitimní očekávání ohledně jeho černé stavby. K porušení § 2 odst. 3 správního řádu nemohlo dojít, neboť žalobce žádná práva v dobré víře nenabyl. Poukazuje-li žalobce na zbytečnou likvidaci majetkových hodnot, pak se jedná výlučně o důsledek jeho jednání, resp. nečinnosti.
30. Na výše uvedených závěrech nemůže ničeho změnit ani obecná námitka žalobce, že stavební úřady v jiných městských částech města Brna řízení přerušily do účinnosti nového územního plánu. Tuto námitku nijak nekonkretizuje ani žalobcem předložený e-mail referentky stavebního úřadu městské části města Brna, Brno – sever, ze dne 24. 10. 2022, která sice dle svých slov dané území vůbec neřeší, ale údajně ví, že některá řízení jsou přerušena. Podstatné je, že je třeba posuzovat vždy konkrétní skutkové okolnosti daného případu a ty v této věci přerušení řízení neodůvodňovaly. Z ničeho neplyne, jaké byly skutkové okolnosti jiných údajně přerušovaných řízení. Stejně tak je pro věc nerozhodné tvrzení žalobce, že se jedná o celoměstský problém dotýkající se desítek nebo stovek osob, neboť žalobce není aktivně legitimován k hájení zájmů jiných osob nebo veřejného zájmu v jiných věcech. Konečně pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je irelevantní, zda byl žalobce ve správním řízení aktivní a zda v jiných případech dochází k exekuci povinnosti odstranit stavbu.

V. Závěr a náklady řízení

31. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu

nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. června 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu